

Iosif Ivanovici

**VALURILE
DUNĂRII**

Ediție îngrijită de Camelia Pavlenco

Pentru pian la 2 și 4 mâini (nivel facil și mediu)
și pentru 2 pianе

GRAFOART

©2025. Toate drepturile rezervate

Nicio parte din prezenta lucrare nu poate fi copiată, reprodusă sau transmisă prin niciun mijloc electronic sau mecanic și nu este permisă nicio formă de imprimare audio sau video fără acordul scris al Editurii Muzicale GRAFOART®.

În interpretarea publică se va menționa „Editura Muzicală GRAFOART®, București, 2024”.

Tehnoredactarea muzicală: Anamaria Anca și Iuliana Gheorghe
Revizuirea textului muzical: Iuliana Gheorghe.

Ilustrația copertei: **Pe valuri** (detaliu)

Autor: Camelia Pavlenco

Cronologia: 2007

Tehnica: acril pe pânză

Dimensiunea: 40 x 40 cm.

În elaborarea prezentei ediții s-au utilizat următoarele lucrări:

J. Ivanovici, *Valurile Dunării, valsu pentru pian*, Ed. Const. Gebauer, Bucuresci, f.d.,

I. Ivanovici, *Donaubølger, Rumensk vals*, ediție ușoară, Norsk Musikforlag, Oslo, f.d.,

J. Ivanovici, *Donauwellen, Flots de Danube, Walzer*, Edition Schott, Mainz-Leipzig-London-Bruxelles-Paris, f.d.,

J. Ivanovici, *Donau-Wellen, Walzer*, Verlag Eisoldt & Rohkrämer, Berlin, f.d.,

J. Ivanovici, *Donauwellen, Flots de Danube, Danube waves, Walzer*, îng. de Anton J. Benjamin,
Ed. Musikalisches Universum, Hamburg, f.d.,

J. Ivanovici, *Donau-Wellen, Walzer für pianoforte*, Ed. Paul Fischer, Berlin, f.d.

I. Ivanovici, *Valurile Dunării, Valsu pentru Piano*, prelucrat pentru 2 plane de Paul Constantinescu, ms. U.C.

I S M N: 979-0-69492-506-2

EDITURA MUZICALĂ GRAFOART®

de utilitate publică prin Hotărârea Guvernului României nr. 94/2024

LIBRĂRIA MUZICALĂ George Enescu

București, piața Sfinții Voievozi nr. 1

TEL.: 0747 236 278 (07-GRAFOART); 021 315 07 12

E-MAIL: GRAFOART1991@GMAIL.COM

COMENZI ON-LINE: LIBRARIAMUZICALA.RO

SCURTĂ BIOGRAFIE

Părintele valsului românesc, bănăţeanul Iosif Ivanovici este încă o figură puţin cunoscută pentru muzicienii şi melomanii secolului XXI. Atât biografia sa, cu greu înfripată prin contribuţia lui Viorel Cosma şi a lui Marian Sâlea, cât şi creaţia sa destul de bogată, reprezintă încă o ofertă de cercetare plină de promisiuni, menite să uimească atât gustul autohton cât şi pe cel european. Chiar locul naşterii sale a fost neclar, după unii la Reşiţa sau Alba Iulia, până la găsirea certificatului său de botez la biserica ortodoxă Sfântul Ilie din cartierul Fabric al Timişoarei, unde este consemnat copilul Ioan Ivanovici, născut la 28 ianuarie 1845, ca fiu al lui Axinte şi Perside Ivanovici, numele de Iosif apărând mai târziu ca un nume de scenă, de artist.

Numele său de familie, Ivanovici, păstrează efectul de sârbizare a numelor româneşti, în urma acţiunilor desfăşurate de biserica episcopală din Vârşet şi mitropolia din Carlovitz, fără de care accesul la învăţătură în şcolile confesionale ar fi fost limitat. Cum mulţi români dornici de a studia se loveau de această barieră, schimbarea numelui strămoşesc din Iancu în Ivanovici, în cazul familiei viitorului compozitor s-a petrecut automat, conform uzanţelor vremii.

Dotat cu un talent muzical deosebit, copilul Ioan a început să cânte autodidact la flaut. Fiu de ţăran, orfan apoi, a trecut munţii în vechiul regat, ajungând copil de trupă în Regimentul 6 Linie Galaţi, unde a învăţat cu brio clarinetul prin generozitatea şefului de muzică Alois Riedl, devenind unul dintre cei mai buni instrumentişti din oraş.

Mutat cu regimentul la Iaşi, a avut şansa să fie remarcat de unul dintre cei mai buni pedagogi ai momentului, Emil Lehr, care l-a iniţiat în armonie, contrapunct, orchestraţie, compoziţie şi dirijat. Cu talentul său şi cu această pregătire a avansat rapid în ierarhia muzicală a armatei, ajungând şef al muzicii Gărzii Naţionale din Galaţi şi inspector general al muzicilor militare.

Primele încercări de compoziţie au fost prelucrări şi aranjamente ale clasicilor Beethoven, Chopin, Donizetti, Suppé, iar apoi compune numeroase piese la mare căutare în acele vremuri: marşuri, cadriluri, polci, mazurci, valsuri, romanze şi piese în stil popular, însumând peste 350 de lucrări, ajungând astfel un răsfaţat al saloanelor gălăţene şi bucureştene.

În anul 1880, la 36 de ani, Ivanovici compune Valurile Dunării, un vals mai scurt decât multe din valsurile sale anterioare, dar al cărui har melodic, armonic şi poetic cucereşte brusc pe gălăţeni, pe bucureşteni şi apoi întreg mapamondul, încât peste 60 de edituri străine se grăbesc să-l publice şi astfel valsul traversează legănat două secole de glorie populară.

După mutarea sa la Bucureşti, cariera sa se frânge destul de abrupt, murind în 1902 la 57 de ani.

Distins în 1889 cu premiul pentru compoziţie al Expoziţiei Universale de la Paris, numit la începutul secolului XX de către criticul german I. Schor Zachary „rege al valsului românesc”, primeşte post-mortem titlul de Cetăţean de Onoare al Timişoarei, titlu preluat în 2019 de strănepotul său, pianistul Andrei Ivanovici.

dr **Camelia Pavlenco**

PREFAȚĂ

Valsul, acel dans legănat în măsura de trei timpi, care schimbă pulsul binar al ritmurilor naturii pentru șugubățul timp trei, strecurat cu fantezie și curaj printre pașii perechilor la petreceri, a cucerit toate palierele sociale, de la țăran la împărat, pe cuprinsul întregii Europe, radiind de la Viena spre Paris sau Sankt Petersburg, de la Berlin spre Budapesta sau... București.

În ascensiunea rapidă a puternicului intrus, un harnic șef al muzicii militare din portul Galați reușește să-l atragă în sfera melodică și armonică a muzicii pământului său românesc, și astfel timișoreanul Iosif (Ioan) Ivanovici devine cel mai prolific creator de valsuri din sud-estul Europei, recunoscut, în scurt timp, pe întreg mapamondul. Faima acestor lucrări s-a răspândit și datorită publicării lor în edituri prestigioase din Viena, Hamburg, Leipzig, Bruxelles, Paris, Roma și București pe tot parcursul secolului al XIX-lea. În 1936, Editura The Willis Music Company a tipărit în metoda de începători John Thompson o adaptare a celebrului vals Valurile Dunării de Ivanovici, metoda fiind re-editată până astăzi.

În România secolelor XX-XXI, Ivanovici este cunoscut doar datorită publicațiilor adunate acum mai bine de 150 de ani în colecții salonarde, rătăcite în timpul convulsiilor sociale, salvate de la pieire datorită unor entuziaști căutători de comori bibliofile în biblioteci, anticariate sau centre de reciclare a hârtiei.

Astfel, publicarea selecției de valsuri a lui Iosif Ivanovici repară un segment deteriorat din istoria muzicală românească, restabilind centrarea sa europeană autentică, egal în ierarhia de gen cu cea a „regelui vienez” Johann Strauss, dar cu specificitatea locală, prin mixarea elementelor folclorice românești, bulgărești, grecești, turcești, rusești sau chiar orientale, asiatice, cu tradiția muzicală clasică.

Tematica variată, de la personaje feminine reale sau de poveste, la nuanțe sentimentale și etape ale vârtejurilor amoroase sau realități diurne, până la repere geografice românești sau franceze, acționează precum un magnet ideatic, cinematografic, generând o varietate sonoră remarcabilă.

Actuala versiune pianistică s-ar putea să fie rezultatul comprimării unor versiuni orchestrale sau de fanfară militară. Conciziunea acordică, simplitatea mijloacelor tehnice, evitarea dificultăților, limpezimea melodică fac din această ediție o țință cheie pentru pianistul aflat la început de drum sau pentru melomanul dornic să-și populeze viața cu parfumul muzicii de dans al ultimelor două secole europene.

Toată această varietate sonoră ar putea servi școlilor de balet românești sau străine interesate poate de alte sonorități decât cele bătătorite de istoria inepuizabilă a valsului, adăugând repertoriului lor operele prea puțin cunoscute ale compozitorului român Iosif Ivanovici.

Pentru creația pianistică românească a secolului XIX, publicarea valsurilor lui Iosif Ivanovici adaugă autorului un alt destin în perpetuarea faimei sale postume, de care posteritatea l-a privat, pe nedrept, până acum.

dr. Camelia Pavlenco

Dedicate d^{na} Emma Gebauer
VALURILE DUNĂRII
Vals

Iosif Ivanovici
aranjament pentru vioară și pian de
Camelia Pavlenco

Introduction
Allegro moderato

Vioară *mf*

Pian *f*

6

12

18

6

rit.